

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/58/2019
Identifikačné číslo spisu: 2016200449
Dátum vydania rozhodnutia: 28.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2016200449.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu: Správcovská a reštrukturalizačná, k.s., so sídlom Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu SOVEREIGN BRAND FOOD DISTRIBUTION, s.r.o., v „konkurze“, Rudohorská 33, Banská Bystrica 974 11, IČO: 46 356 495, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r.o., Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti žalovaného č. 102863597/2016 zo dňa 04.04.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/81/2016-56 zo dňa 24. januára 2018 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu Trnava č.k. 20S/81/2016-87 zo dňa 11.06.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/81/2016-56 zo dňa 24. januára 2018 z a m i e t a .
Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e :

I. Konanie pred správny súdom

1. Správny súd napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného č.10863597/2016 zo dňa 04.04.2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s poukazom na § 191 ods. 1 písm. d/ a e/ Správneho súdneho poriadku. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že daňový poriadok definuje základné zásady daňového konania, ktoré vychádzajú z princípov právneho štátu, Ústavy Slovenskej republiky a medzinárodnej legislatívny pri aproximácii daňového práva SR a krajín Európskej únie. V zmysle základnej zásady daňového konania sa v daňovom konaní postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných zúčastnených v daňovom konaní.

Daňový poriadok je procesným predpisom upravujúcim postupy pomocou ktorých správcovia daní realizujú úlohy a ciele určené hmotnoprávnymi normami (najmä daňovými zákonmi) a je zárukou zákonného postupu pri splnení úloh správcu dane ako aj zárukou zákonnej ochrany práva a právom chránených záujmov daňových subjektov. Medzi podstatné princípy daňového poriadku patrí zásada zákonnosti, ktorá ustanovuje povinnosť pre správcu dane v daňovom konaní postupovať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi (ust. § 3 ods. 1 Daňového poriadku). V zmysle zásady súčinnosti (ust. § 3 ods. 2 Daňového poriadku) správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi. Pre daňovú kontrolu a daňové konanie je jednou z najvýznamnejších zásad tzv. zásada voľného hodnotenia dôkazov, uvedená v ust. § 3 ods. 3 Daňového poriadku, podľa ktorej správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Z Daňového poriadku vyplýva, že dokazovanie vedie správcu dane, ktorý vedie daňové konanie, pričom všetky skutočnosti ktoré majú vplyv na správne určenie dane preukazuje daňový subjekt, ak bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania ako aj vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencie a záznamov ktoré je povinný viesť (ust. § 24 ods.1 Daňového poriadku). Pri realizovaní tejto činnosti daňové orgány vychádzajú zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, pričom správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov (ust. § 24 ods.2 Daňového poriadku), pričom využíva prostriedky, ktorými možno objasniť okolnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti pre posúdenie či predmetná dodávka tovaru je alebo nie je oslobodená od dane a tieto vo svojom podmieňujú správnosť určenia dane. Ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

2. Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Zákon o správe daní a poplatkov preto zakotvuje oprávnenie daňových orgánov, aby mohli zisťovať, či daňové subjekty si splnili svoje povinnosti stanovené príslušnými hmotno-právnymi predpismi. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu zákon o správe daní a poplatkov obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo daňovej povinnosti daňového subjektu. Zmyslom všetkých procesných predpisov je zabezpečiť realizáciu hmotných noriem vo forme rozhodnutia o právach a povinnostiach podľa takého postupu, aby vo veci bol zistený skutkový stav čo najúplnejšie prostriedkami, ktoré objasňujú okolnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a aby účastníci, o ktorého vec - práva a povinnosti ide bola poskytnutá možnosť predkladať dôkazy, návrhy a obhajovať svoje práva. Toto platí osobitne, ak ide o konanie, v ktorom dôkazná povinnosť spočíva na účastníkovi, v danom prípade na kontrolovanom daňovom subjekte. Aby bola zachovaná v daňovom konaní rovnosť zbraní, resp. rovnováha medzi povinnosťou správcu dane čo najúplnejšie zistiť skutkový stav potrebný na preverenie a určenie dane.

3. Za splnenia procesných podmienok správny súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu, vypočul povereného zástupcu žalovaného, ktorý zotrval na argumentácii uvedenej v jeho písomnom vyjadrení vo veci a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu správny súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

4. Podľa názoru správneho súdu správca dane a žalovaný pochybili v tom, že za okolností a situácie, ktorá nastala v danom prípade, nesprávne posúdili rozloženie dôkazného bremena, keď ho v celom rozsahu určili žalobcovi ako daňovému subjektu (§ 24 ods. 1 daňového poriadku), napriek tomu, že v predmetnej veci išlo aj o posudzovanie vzťahov, ktoré sa týkali iného subjektu, a to obchodnej spoločnosti SOVEREIGN SLOVAKIA, s.r.o. , ktorá predávala predmetné hnutelné veci. Konštatoval, že výber druhu dôkazného prostriedku je síce na správcovi dane a závisí od otázky, ktorú treba objasniť, tiež je na správcovi dane, ktoré dôkazy vykoná, pričom nie je viazaný len návrhmi daňových subjektov, avšak práve v závislosti od objasňovanej skutočnosti, od jej spôsobilosti vyvrátiť podstatné tvrdenia kontrolovaného daňového subjektu ako i miery ovplyvniť rozhodnutie vo veci, sa zvyšuje miera potrebnej presvedčivosti dôvodov uvádzaných správcom dane ohľadne vykonania alebo nevykonania

navrhovaného dôkazu, prípadne voľby druhu dôkazného prostriedku. Správcovi dane, resp. žalovanému je potrebné vytknúť, že v súvislosti s výkonom daňovej kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti žalobcovi nevykonali úkony smerujúce k zisteniu, či požadované listinné doklady, týkajúce sa kontrolovaného zdaňovacieho obdobia január 2014, nie sú súčasťou vyšetrovacieho spisu Národnej kriminálnej agentúry číslo ČVS: PPZ-128/NKA-FR-ST-2014, napriek tomu, že správca dane mal vedomosť z písomných vyjadrení žalobcu o tom, že tieto doklady sa mali vo vyšetrovacom spise nachádzať. Tieto skutočnosti bolo potrebné zisťovať najmä za stavu, ak konateľ žalobcu ako aj konateľka predávajúcej spoločnosti sa nachádzali vo vyšetrovacej väzbe. Správny súd sa nejaví logickým ani postup správca dane realizovaný v súvislosti so zisťovaním, kde sa predané hnutelné veci na základe vyššie spomínanej kúpnej zmluvy nachádzajú, keď existenciu vecí zisťoval dňa 6.11.2014 nezmyselne v prevádzke predávajúcej spoločnosti (SOVEREIGN SLOVAKIA, s.r.o.). Za tohto stavu preto konštatoval, že ak daňové orgány nezistili v náležitom rozsahu skutkový stav veci, je záver žalovaného, že žalobca nemal nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty predčasny a takéto nedostatočné zistenie skutkového stavu veci je dôvodom na zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sž 198/00 z 30.5.2001). Ak mal správca dane pochybnosti o realizácii zdaniateľného obchodu bolo takéto konštatovanie nutné podporiť relevantnými dôkazmi a za týmto účelom nevyhnutné vykonať aj ďalšie zisťovania (napr. dopyt na príslušnú Národnú kriminálnu agentúru, ktorá údajne mala zhabať listinné doklady ako aj iné hnutelné veci požadované správcou dane od žalobcu). Takýmto postupom mohlo byť zistené, či v danom prípade došlo k realizácii sporného prevodu hnutelných vecí, keď materiálne plnenie zrejme existovalo, pretože zo strany OR PZ v Dunajskej Strede došlo k prevodu držby vozidiel na žalobcu, čo vyplýva z jednotlivých evidenčných kariet toho ktorého vozidla, ktoré boli na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.12.2013 odpredané. Poukázal tiež na to, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by v kúpnej zmluve mali byť uvedené všetky náležitosti týkajúce sa tej ktorej faktúry, ktoré sú stanovené v ust. § 74 zákona o DPH.

5. Pokiaľ ide o námietky žalobcu vznesené v súvislosti s jeho tvrdením, že konateľ žalobcu, resp. konateľka predávajúcej spoločnosti SOVEREIGN SLOVAKIA, s.r.o. sa počas daňového konania nachádzali vo väzbe, tak táto skutočnosť nepochybne znevýhodňuje daňový subjekt pri priamej komunikácii s daňovými orgánmi a vykonaní procesných úkonov, žiadnym spôsobom však neobmedzuje právo, a v súvislosti s účasťou na prerokovaní pripomienok k zisteniam uvedeným v protokole v zmysle § 68 ods. 3 Daňového poriadku dokonca povinnosť daňového subjektu určiť si na tento účel zástupcu spôsobilého na komunikáciu so správcou dane. Pokiaľ žalobca toto právo z vlastnej vôle (bez ohľadu na to, že zastúpenie považuje za neefektívne alebo kontraproduktívne) nevyužil a zákonom stanovenú povinnosť nesplnil, nebol ukrátený na svojich právach postupom správneho orgánu, ktorý by bolo možné označiť za odporujúci zákonu a ktorý by odôvodňoval zrušenie preskúmaného rozhodnutia na základe týchto námietok daňového subjektu.

6. Za danej situácie mal správny súd za to, že v novom konaní je potrebné doplniť dokazovanie za účelom riadneho zistenia skutkového stavu v naznačenom smere a po doplnení dokazovania bude vo veci znovu rozhodnuté s tým, že rozhodnutie bude náležite odôvodnené v zmysle § 63 ods. 5 Daňového poriadku, správny orgán sa riadne vysporiada a náležite odôvodní akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov. Keďže daňové orgány nezistili v náležitom rozsahu skutkový stav veci, je záver žalovaného, že žalobca nemal nárok na odpočet DPH predčasny. Za tohto stavu (nedostatočné zistenie skutkového stavu a nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov) správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. d) a e) SSP.

I. Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

7. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Trnave podal žalovaný kasačnú sťažnosť a to z dôvodov podľa ustanovenia § 440 písm. g/ a h/ SSP, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Žalovaný nesúhlasil so závermi uvedenými v

dôvodoch rozsudku krajského súdu a to z nasledovných dôvodov:

8. Správca dane začal daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti za zdaňovacie obdobie január 2014 dňa 21.03.2014. Konateľ žalobcu p. S. W. a konateľka dodávateľa, spoločnosti SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o., ktorá bola zároveň splnomocnenou zástupkyňou žalobcu p. X. Á. boli vzatí do väzby až v júni 2014. Doklady žalobcu boli zaistené Národnou kriminálnou agentúrou (ďalej len „NAKA“) taktiež až v júni 2014, t. z., že v čase začatia daňovej kontroly p. W. ani p. Á. vo väzbe neboli a disponovali všetkými dokladmi žalobcu. Zdôraznil skutočnosť, že doklady k daňovej kontrole boli predložené osobne p. Á. dňa 05.05.2014 (Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 9210401/5/1718047/2014 zo dňa 05.05.2014), t.j. v čase, keď p. W.B. ani p. Á. ešte neboli vo väzbe a doklady žalobcu neboli zaistené. Z tohto dôvodu námietky žalobcu o tom, že nemohol predkladať doklady z dôvodu väzby a zaistenia dokladov sú nepravdivé a zavádzajúce.

9. Žalobca si v daňovom priznaní k DPH za preverované zdaňovacie obdobie uplatnil odpočítanie dane v sume 36 456,79 eura. Uvedené odpočítanie vzniklo z dôvodu nákupu hnutelných vecí - motorových vozidiel od spoločnosti SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o. Ako dôkaz a doklad uplatneného odpočítania bola žalobcom predložená Kúpna zmluva uzavretá podľa ust. § 588 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. zo dňa 30.12.2013. Samotný žalobca tak deklaroval uplatnenie odpočítania dane na základe predmetnej kúpnej zmluvy.

10. Podľa § 71 ods. 1 písm. a) zákona o DPH na účely tohto zákona, faktúrou je každý doklad alebo oznámenie, ktoré je vyhotovené v listinnej forme alebo elektronickej forme podľa tohto zákona alebo zákona platného v inom členskom štáte upravujúceho vyhotovenie faktúry. Takýmto dokladom nemusí byť len list - doklad označený ako faktúra, ale môže ním byť akýkoľvek doklad spĺňajúci zákonom stanovené náležitosti, t.j. aj kúpna zmluva. V právnom poriadku Slovenskej republiky nenájdeme všeobecnú definíciu faktúry. V praxi faktúra plní funkciu dokladu, ktorým ten, kto uskutočnil plnenie žiada zaň od príjemcu finančné protiplnenie. Faktúra vyhotovená podnikateľom môže spĺňať požiadavky (náležitosti) viacerých zákonov a teda môže byť dokumentom podľa Obchodného zákonníka, účtovným dokladom podľa zákona o účtovníctve zároveň aj daňovým dokladom. Z pohľadu zákona o DPH jej význam spočíva predovšetkým vo funkcii kontroly DPH, ktorú je dodávateľ povinný odvieť a DPH, ktorú je príjemca oprávnený odpočítať. Ak si teda platiteľ dane uplatňuje právo na odpočítanie dane z faktúry - kúpnej zmluvy, príp. iného dokumentu, tento doklad musí spĺňať náležitosti stanovené zákonom o DPH.

11. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca predložil kúpnu zmluvu ako doklad, na základe ktorého si v kontrolovanom zdaňovacom období január 2014 uplatnil odpočítanie dane za nákup motorových vozidiel, sám tak deklaroval, že predmetná kúpna zmluva sa má považovať za faktúru v zmysle § 71 zákona o DPH. Z uvedeného dôvodu preto správca dane i žalovaný pristupovali k predmetnej kúpnej zmluve ako k faktúre podľa zákona o DPH.

12. Zákon o DPH v § 49 - 51 stanovuje podmienky na uplatnenie práva na odpočítanie dane. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne, t.j. nedodržanie čo i len jednej z nich vylučuje právo na odpočítanie dane. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) právo na odpočítanie dane môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71. Faktúrou je podľa § 71 každý doklad alebo oznámenie, ktoré je vyhotovené v listinnej forme alebo elektronickej forme podľa tohto zákona alebo zákona platného v inom členskom štáte upravujúceho vyhotovenie faktúry. Náležitosti faktúry sú stanovené v 74 zákona o DPH.

13. Kúpna zmluva predložená žalobcom však neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. V kúpnej zmluve nie je uvedené - poradové číslo faktúry podľa písm. c), základ dane pre každú sadzbu dane, jednotková cena bez dane a zľavy a rabaty, ak nie sú obsiahnuté v jednotkovej cene podľa písm. g), uplatnená sadzba dane alebo oslobodenie od dane podľa písm. h), výška dane spolu v eurách, ktorá

sa má zaplatiť, okrem výšky dane uplatnenej podľa osobitnej úpravy v § 66 podľa písm. i). Z dôvodu chýbajúcich zákonných náležitostí nebola naplnená podmienka ustanovená 51 ods. 1 písm. a) a preto žalobca nemal právo uplatniť si odpočítanie dane. Skutočnosť, že predmetná kúpna zmluva je platná v zmysle Občianskeho zákonníka je irelevantná z dôvodu, že Občiansky zákonník stanovuje náležitosti zmluvy ako takej. Ak si žalobca chce na jej základe uplatniť právo na odpočítanie dane podľa zákona o DPH, musí predmetná kúpna zmluva spĺňať aj ustanovenia tohto zákona.

14. V kontexte s uvedenými skutočnosťami je preto záver súdu o tom, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by v kúpnej zmluve mali byť uvedené všetky náležitosti týkajúce sa tej ktorej faktúry, ktoré sú stanovené v ustanovení 74 zákona o DPH jednoznačne nesprávny a v rozpore s ustanoveniami zákona o DPH. V súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami sú tvrdenia súdu o tom, že žalovaný i správca dane nesprávne posúdili rozloženie dôkazného bremena a nevykonali úkony smerujúce k zisteniu, či požadované listinné doklady, týkajúce sa kontrolovaného zdaňovacieho obdobia január 2014 nie sú súčasťou vyšetrovacieho spisu NAKA, napriek tomu, že mali vedomosť o tom, že tieto doklady sa mali vo vyšetrovacom spise nachádzať nepravdivé a v rozpore so skutkovým stavom.

15. Osoby oprávnené konať za žalobcu - konateľ p. W. a p. Á. v čase začatia daňovej kontroly a predkladania dokladov neboli vo väzbe a doklady žalobcu neboli zaistené NAKA. Z toho je zrejmé, že sa u NAKA v relevantnom čase nenachádzali žiadne doklady.

Správca dane preto nepochybil, keď nehľadal doklady u NAKA, ktorá nimi v relevantnom čase vôbec nedisponovala a ktorá ich prevzala od žalobcu až o niekoľko mesiacov neskôr. Všetky doklady sa v danom čase nachádzali u žalobcu. V zmysle početnej judikatúry Najvyššieho súdu SR v daňových konaniach platí zásada prejednávacia, nie je povinnosťou daňových orgánov vyhľadávať za daňový subjekt - žalobcu dôkazy preukazujúce jeho oprávnenie na odpočet dane, ale naopak je povinnosťou žalobcu ako daňového subjektu, predložiť relevantné dôkazy, ktorými by spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti preukázal, že si odpočet dane v kontrolovanom zdaňovacom období uplatnil oprávnene. Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte. Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom stanovených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania DPH), a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 8Sžf/136/2013, sp. zn. 5Sžf/63/2011).

16. Správca dane riadne preveroval doklady a dôkazy predložené žalobcom k daňovej kontrole za zdaňovacie obdobie január 2014. Preverovaním bolo zistené, že kúpna zmluva, na základe ktorej si žalobca uplatnil odpočítanie dane nespĺňa náležitosti stanovené zákonom o DPH a preto nie sú splnené základné podmienky na uplatnenie práva na odpočítanie dane.

17. Žalobca sa počas daňovej kontroly, vyrubovacieho konania ani odvolacieho konania nikdy nezmenil o existencii iného dokladu, označeného ako faktúra na základe ktorého bolo uplatnené odpočítanie dane. Práve naopak, samotný žalobca predložil kúpnu zmluvu ako doklad, na základe ktorého si uplatnil odpočítanie dane. V zmysle vyššie citovaných rozsudkov NS SR preto správca dane ani žalovaný nepochybili, keď nevyhľadávali doklady o ktorých existencii sa žalobca nikdy nezmenil u inštitúcie, ktorá dokladmi žalobcu v relevantnom čase vôbec nedisponovala.

18. V súlade s judikatúrou NS SR je nespochybniteľné, že správca dane ani žalovaný nemali povinnosť vyhľadávať dôkazy v prospech žalobcu daňového subjektu.

V relevantnom čase žalobca disponoval všetkými svojimi dokladmi a preto bolo jeho povinnosťou predložiť také dôkazy, ktorými by spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti preukázal, že si odpočítanie dane v kontrolovanom zdaňovacom období uplatnil oprávnene. Žalobca tak neučinil, čím neuniesol svoje zákonné dôkazné bremeno a z tohto dôvodu mu nebolo priznané právo na uplatnenie odpočítania dane v zdaňovacom období január 2014. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že súd

uvedenými tvrdeniami rozhodol v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a judikatúrou NS SR, keď preniesol zákonné dôkazné bremeno žalobcu na správcu dane a žalovaného, a to nad rámec ich zákonnej povinnosti, potvrdenou citovanými rozsudkami.

19. Žalovanému nie je zrejmé, z akého dôvodu sa súdu zdá nelogické, že správca dane vykonal preverovanie u spoločnosti SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o. Predmetná spoločnosť je uvedená ako dodávateľ na predloženej kúpnej zmluve. Z tohto dôvodu správca dane vykonal preverovanie za účelom zistenia pravdivosti predložených dokladov a preverenia reálnosti deklarovaného zdaniteľného obchodu. Z odpovede dožiadaného Okresného riaditeľstva PZ Dunajská Streda č. ORPZ-DS-OD12-62-206/2014 zo dňa 11.06.2014 vyplýva, že vozidlo Škoda Felícia, VIN: T. nie je evidované v informačnom systéme PZ, čo vyvoláva odôvodnené pochybnosti o samotnej existencii vozidla a tým aj o pravdivosti, hodnovernosti a úplnosti predložených dokladov. V kontexte s uvedenými skutočnosťami bola potreba vykonanie preverenia deklarovaných skutočností u dodávateľa SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o. nesporná.

20.

Žalovaný zároveň považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že žalobca a dodávateľská spoločnosť boli vzájomne prepojené v osobe p. X. Á., ktorá bola konateľkou spoločnosti SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o. a zároveň splnomocnenou zástupkyňou žalobcu v kontrolovanom zdaňovacom období január 2014.

21. Z evidencie správcu dane vyplýva, že spoločnosť SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o. v podanom daňovom priznaní k DPH za zdaňovacie obdobie január 2014 vykázala základ dane z dodania tovaru a služby podľa § 8 a 9 zákona o DPH (r. 3 daňového priznania na DPH) nižší ako je celková suma uvedená v kúpnej zmluve, t.j. 190 050,00 EUR a vykázaná daň z dodania tovaru a služby podľa § 8 a 9 zákona o DPH (r. 4 daňového priznania na DPH) je nižšia, ako daň prislúchajúca celkovej hodnote dodaného tovaru podľa kúpnej zmluvy (190 010,00 EUR).

22. Z uvedeného je evidentné, že dodávateľ nepriznal dodanie tovaru pre žalobcu na základe kúpnej zmluvy, daň nepriznal a neodviedol, čím nebola naplnená podmienka na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 2 zákona o DPH a súčasne došlo k porušeniu zásady neutrality DPH, ktorá je základnou zásadou DPH, potvrdená početnou judikatúrou Európskeho súdneho dvora. Vzhľadom na vzájomnú personálnu prepojenosť žalobcu a dodávateľa, žalobca mal nespochybniteľne vedomosť o tom, že daňová povinnosť nie je uhradená, z čoho je jasný zámer žalobcu zneužiť právo na odpočítanie dane v zmysle zákona o DPH, s cieľom získať finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu vo forme nadmerného odpočtu bez toho, aby bola ekvivalentná daňová povinnosť do štátneho rozpočtu odvedená. Vzhľadom na uvedené, žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

23. Ku kasačnej sťažnosti žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, nestotožnil sa s kasačnou sťažnosťou žalovaného.

II. Konanie pred kasačným súdom

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")], po zistení, že kasačnú sťažnosť podal

včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 2 písm. a/ S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 S. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. mája 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S. s. p.).

25. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S. s. p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

26. Podľa § 6 ods. 1 S. s. p. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 49 ods. 1 a 2 pís. a) zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH (zákon účinný do 30.9.2014) právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

(2) Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

28. Podľa § 51 ods. 1 zákona o DPH, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak

- a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71,
- b) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. b) je daň uvedená v záznamoch podľa § 70,
- c) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. c) má faktúru od dodávateľa z iného členského štátu,
- d) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. d) má dovozný doklad potvrdený colným orgánom, v ktorom je platiteľ uvedený ako príjemca alebo dovozca.

29. Podľa § 71 ods. 1 zákona o DPH na účely tohto zákona

- a) faktúrou je každý doklad alebo oznámenie, ktoré je vyhotovené v listinnej forme alebo elektronickej forme podľa tohto zákona alebo zákona platného v inom členskom štáte upravujúceho vyhotovenie faktúry,
- b) elektronickej faktúrou je faktúra, ktorá obsahuje údaje podľa § 74 a je vydaná a prijatá v akomkoľvek elektronickej formáte; elektronickej faktúrou možno vydať len so súhlasom príjemcu tovaru alebo služby,
- c) vierohodnosťou pôvodu faktúry sa rozumie potvrdenie totožnosti dodávateľa tovaru alebo služby alebo osoby, ktorá v mene dodávateľa vyhotovila faktúru,
- d) neporušenosťou obsahu faktúry sa rozumie zachovanie obsahu faktúry,
- e) elektronickej výmenou údajov sa rozumie prenos údajov elektronickej formou z počítača do počítača s využitím schválenej normy štruktúry odkazu elektronickej výmeny.

30. Podľa § 74 ods. 1 zákona o DPH (zákon účinný do 31.01.2014), faktúra vyhotovená osobou podľa § 72 musí obsahovať:

- a) meno a priezvisko zdaniteľnej osoby alebo názov zdaniteľnej osoby, adresu jej sídla, miesta podnikania, prevádzkarne, bydliska alebo adresu miesta, kde sa obvykle zdržiava, a jej identifikačné číslo

pre daň, pod ktorým tovar alebo službu dodala,

b) meno a priezvisko príjemcu tovaru alebo služby alebo názov príjemcu tovaru alebo služby, adresu jeho sídla, miesta podnikania, prevádzkarne, bydliska alebo adresu miesta, kde sa obvykle zdržiava, a jeho identifikačné číslo pre daň, pod ktorým mu bol dodaný tovar alebo pod ktorým mu bola dodaná služba,

c) poradové číslo faktúry,

d) dátum, keď bol tovar alebo služba dodaná, alebo dátum, keď bola platba prijatá, ak tento dátum možno určiť a ak sa odlišuje od dátumu vyhotovenia faktúry,

e) dátum vyhotovenia faktúry,

f) množstvo a druh dodaného tovaru alebo rozsah a druh dodanej služby,

g) základ dane pre každú sadzbu dane, jednotkovú cenu bez dane a zľavy a rabaty, ak nie sú obsiahnuté v jednotkovej cene,

h) uplatnenú sadzbu dane alebo oslobodenie od dane; pri oslobodení od dane sa uvedie odkaz na ustanovenie tohto zákona alebo smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty v platnom znení alebo slovná informácia "dodanie je oslobodené od dane",

i) výšku dane spolu v eurách, ktorá sa má zaplatiť, okrem výšky dane uplatnenej podľa osobitnej úpravy v § 66,

j) slovnú informáciu "vyhotovenie faktúry odberateľom", ak odberateľ, ktorý je príjemcom tovaru alebo služby, vyhotovuje faktúru podľa § 72 ods. 4,

k) slovnú informáciu "prenesenie daňovej povinnosti", ak osobou povinnou platiť daň je príjemca tovaru alebo služby,

l) údaje o dodanom novom dopravnom prostriedku podľa § 11 ods. 12,

m) slovnú informáciu "úprava zdaňovania prirážky - cestovné kancelárie", ak sa uplatní osobitná úprava podľa § 65,

n) slovnú informáciu "úprava zdaňovania prirážky - použitý tovar", "úprava zdaňovania prirážky - umelecké diela" alebo "úprava zdaňovania prirážky - zberateľské predmety a starožitnosti", a to v závislosti od tovaru, pri ktorom sa uplatní osobitná úprava podľa § 66.

31. Podľa § 24 ods. 1 Daňového poriadku daňový subjekt preukazuje a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, 2) b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania, c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť. 2) Napríklad zákon č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov, zákon č. 105/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

32. Podľa § 24 ods. 2 Daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

33. Podľa § 24 ods. 3 Daňového poriadku správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

34. Podľa § 63 ods. 1 -3 zákona č. 563/2009 Z.z. ukladať povinnosti alebo priznávať práva podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 2) možno len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Rozhodnutie musí vychádzať zo stavu veci zisteného v daňovom konaní, musí obsahovať náležitosti ustanovené týmto zákonom a musí byť vydané príslušným orgánom, ak tento zákon alebo osobitný predpis 1) neustanovuje inak.

(3) Ak tento zákon alebo osobitné predpisy 1) neustanovujú inak, rozhodnutie musí obsahovať

- a) označenie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal,
- b) číslo a dátum rozhodnutia,
- c) meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu fyzickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, alebo obchodné meno a sídlo právnickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, identifikačné číslo organizácie a identifikačné číslo daňového subjektu, ak mu bolo pridelené pri registrácii, alebo iný identifikátor pridelený správcom dane, ak fyzická osoba nemá povinnosť registrácie alebo nemá povinnosť evidencie podľa osobitného predpisu; 33)ak ide o zahraničnú fyzickú osobu dátum narodenia alebo iný údaj identifikujúci túto osobu a ak ide o zahraničnú právnickú osobu, ktorá nemá identifikačné číslo organizácie, použije sa iný údaj identifikujúci túto právnickú osobu,
- d) výrok, ktorý obsahuje údaje podľa písmena c), rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodovalo, lehotu plnenia, ak sa ukladá povinnosť plniť, rozhodnutie o náhrade nákladov správy daní podľa § 12, a ak ide o peňažné plnenie, aj sumu a číslo účtu, na ktorý má byť suma zaplatená,
- e) poučenie o mieste, lehote a forme podania odvolania s upozornením na prípadné vylúčenie odkladného účinku,
- f) vlastnoručný podpis oprávnenej osoby s uvedením jej mena, priezviska a funkcie a odtlačok

35. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trnave, preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

36. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

37. Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že na základe výsledkov daňovej kontroly vykonanej u žalobcu ako platiteľa DPH za zdaňovacie obdobie január 2014 bolo vydané Daňovým úradom Trnava, pobočka Dunajská Streda ako príslušným správcom dane rozhodnutie č. 21484796/2015 zo dňa 17.12.2015, ktorým bol prvostupňovým správnym orgánom podľa § 68 ods. 5 a 6 daňového poriadku žalobcovi vyrubený rozdiel dane v sume 38 010 eur, ďalej nepriznaný nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie január 2014 v sume 36 456,79 eur a vyrubená vlastná daňová povinnosť na dani z pridanej hodnoty v sume 1 553,21 eur. Kontrolou bolo zistené, že žalobca ako daňový subjekt si uplatnil odpočet dane na základe kúpnej zmluvy uzavretej podľa ust. § 588 a nasl. Obč. zákonníka zo dňa 30.12.2013, pričom kúpna zmluva bola uzavretá s predávajúcim - obchodnou spoločnosťou SOVEREIGN SLOVAKIA, s.r.o., pričom predmetom kúpy boli osobné motorové vozidlá, motocykle a nákladné prívesy v celkovej výške 190 050 eur bez DPH. V rozhodnutí bolo ďalej konštatované, že po zhodnotení všetkých zistených skutočností správca dane dospel k záveru, že žalobca ako daňový subjekt hodnovernými a nespochybniteľnými dôkazmi nepreukázal, že dodanie hnuiteľných vecí bolo realizované tak, ako to deklaruje sporná kúpna zmluva a že pri týchto dodávkach vznikla daňová povinnosť a právo na odpočítanie dane, čím nepreukázal splnenie podmienok na vznik a uplatnenie práva odpočítať daň uvedených v § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a) a § 51 ods. 1 písm. a) zák.č. 222/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

38. Ďalej bolo v rozhodnutí správnych orgánov uvedené, že iba formálna existencia dokladov nie je dôkazom, že tovar bol skutočne nadobudnutý od deklarovaného dodávateľa uvedeného v kúpnej zmluve, pričom práve žalobca ako daňový subjekt musí byť schopný preukázať, že zdaniteľný obchod bol reálne uskutočnený, a to práve od osoby uvedenej v kúpnej zmluve. V danom prípade žalobca ako daňový subjekt nepredložil žiadne doklady o úhrade motorových vozidiel, ktoré by potvrdzovali ich nákup, pričom kúpna zmluva nie je relevantným dôkazom o tom, že zdaniteľný obchod sa uskutočnil, že k dodaniu hnutelných vecí uvedených na predmetnej kúpnej zmluve v skutočnosti došlo, a že u dodávateľa spoločnosti SOVEREIGN SLOVAKIA, s.r.o. vznikla daňová povinnosť v zmysle § 19 zák.č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty. Za tohto stavu správca dane dospel k záveru, že daňový subjekt hodnovernými a nespochybniteľnými dôkazmi nepreukázal, že dodanie hnutelných vecí bolo realizované tak ako to deklaruje sporná kúpna zmluva a že pri týchto dodávkach vznikla daňová povinnosť a právo na odpočítanie dane, čím nepreukázal splnenie podmienok na vznik a uplatnenie práva odpočítat daň uvedených v § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a) a § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z.

39. Proti rozhodnutiu správcu dane podal žalobca odvolanie o ktorom rozhodol žalovaný a to tak, že rozhodnutie správcu dane potvrdil rozhodnutím pod č. 102863597/2016 zo dňa 04.04.2016.

40. Úlohou kasačného súdu bolo v predmetnej veci posúdiť, či krajský súd správne rozhodol o zrušení rozhodnutia žalovaného z dôvodov podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d/ a e/ SSP, z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, resp. nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť resp. nedostatok dôvodov rozhodnutia. Žalovaný kasačnou sťažnosťou namietal nesprávne právne posúdenie veci a odklon od ustálenej judikatúry najvyššieho súdu (§ 440 ods. 1 pís.g) a h) SSP).

41. Správny súd založil nedostatočné zistenie skutkového stavu veci a nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov na tom základe, že správcovi dane, resp. žalovanému vytkol, že v súvislosti s výkonom daňovej kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti žalobcovi nevykonal úkony smerujúce k zisteniu, či požadované listinné doklady, ktoré sa týkajú kontrolovaného zdaňovacieho obdobia žalobcu a to január 2014 nie sú súčasťou vyšetrovacieho spisu Národnej kriminálnej agentúry č. ČVS: PPZ-128/NKA-FR-ST-2014 napriek tomu, že správca dane mal vedomosť z písomných vyjadrení žalobcu o tom, že tieto doklady sa mali vo vyšetrovacom spise nachádzať. Tieto skutočnosti bolo potrebné zisťovať za stavu keď konateľ žalobcu ako aj konateľka predávajúcej spoločnosti sa nachádzali vo vyšetrovacej väzbe.

42. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd preukázané, že žalobca už v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane poukazoval na to, že všetky doklady daňového subjektu boli zabavené pri domovej prehliadke príslušníkmi policajného zboru, rovnako boli políciou zaistené a odňaté aj okrem iného všetky počítače a ďalšia elektronika a nosiče dát, kde boli zachytené aj účtovnícke dáta týkajúce sa spoločnosti žalobcu. Túto skutočnosť daňový subjekt oznamoval daňovému úradu v pravidelných intervaloch, v súvislosti so zasielaním ďalších výziev spolu s upozornením, že tieto doklady sa nachádzajú na prezídiu Policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, Národná jednotka finančnej polície expositúra Banská Bystrica ČVS: PPZ-128/NK-FP-St/2014.

43. Vo vzťahu ku kasačnej námietke žalovaného, že primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom stanovených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania DPH), a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok daňového subjektu, dáva kasačný súd za pravdu žalovanému a nie je možné v tomto kontexte podľa kasačného súdu poukazovať na to, že správny súd dôkazné bremeno preniesol na žalovaného, resp. správcu dane. Aj podľa názoru kasačného súdu mohol žalovaný, resp. správca dane žiadať listinné dôkazy, ktoré sa týkali výkonu daňovej kontroly žalobcu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za kontrolované zdaňovacie obdobie január 2014, vzhľadom k tomu, že na tieto žalobca v rámci konania odkazoval. Tieto mohol žiadať od príslušných

orgánov tak ako uviedol správny súd, vzhľadom k tomu, že týmito samotný žalobca nedisponoval. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa aj kasačnému súdu javí predčasný záver žalovaného, resp. správcu dane, že v danom prípade neboli splnené podmienky na odpočet DPH vo vzťahu k žalobcovi. Zdôvodnenie rozsudku správneho súdu v bode 10 vykazuje teda znaky správneho právneho posúdenia veci.

44. Pokiaľ sa týka námietky žalovaného a to, že správny súd sa odklonil od ustálenej judikatúry v predmetnej veci, pričom poukazuje na rozhodnutia 8 Sžf/136/2013 a 5 Sžf/63/2011, k tejto námietke kasačný súd udáva nasledovné :

45. V predmetných rozhodnutiach najvyšší súd vykladá a zdôrazňuje, že dôkazné bremeno o reálnom dodaní tovaru a služieb zaťažuje daňový subjekt - žalobcu. Samotné preukázanie dodávok tovarov a služieb len faktúrami nie je podľa súdu postačujúce. Faktúra je relevantným dokladom len ak je nepochybné, že sú v nej uvedené údaje odrážajúce skutočné reálne plnenie. To, že určitý doklad má všetky náležitosti účtovného dokladu a je riadne zaúčtovaný v zmysle zákona o účtovníctve, ešte nie je dôkazom o tom, že daňový subjekt je oprávnený uplatniť si odpočítanie dane z tohto dokladu. Kasačný súd poukazuje na to, že z rozhodnutia správneho súdu nevyplýva, že by sa tento odklonil od ustálenej judikatúry, vzhľadom na uvedené rozhodnutia, nakoľko tento sám v bode 8 odôvodnenia poukazuje na to, že dôkazná povinnosť v danom prípade v danej veci spočíva na kontrolovanom daňovom subjekte, zároveň však správny súd zdôrazňuje, že aby bola zachovaná v daňovom konaní rovnosť zbraní, respektíve rovnováha medzi povinnosťou správcu dane, čo najvýstižnejšie zistiť skutkový stav, ktorý je potrebný na preverenie a určenie dane. V tomto zmysle vyhodnotil kasačný súd aj námietku odklonu od ustálenej judikatúry ako nedôvodnú.

46. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného s poukazom na § 461 ods. 1 SSP zamietol.

47. O náhrade trov konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému s prihliadnutím na ustanovenie § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP.

48. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.